

var afgivet, lod Formanden foretage et Navneopraab, hvorved det, som af nedenstaaende Liste vil sees, vedtoges med 55 Stemmer mod 14.

Ja.	
Ostermann.	Tscherning.
Rée.	Wilkens.
Gleerup.	Winther.
Knudsen, J.	Barfod.
Knudsen, P.	Black.
Kofoed.	Bregendahl.
Larsen, Chr.	Bunken.
Larsen, J. G.	Christensen, B.
Lunde.	Clausager.
Madvig.	Clausen.
Monrad.	la Cour.
Mourier.	Damkier.
Nørgaard.	David.
Øppermann.	Fenger.
Øtterstrøm.	Frolund.
Øtlesen.	Gram.
Poulsen, C. N.	Hall.
Rasmussen.	Hansen, C. H.
Rovsing.	Hansen, F. A.
Rothe.	Hansen, J. A.
Schack.	Heggelund.
Schroll.	Hoffmeyer.
Schøler, B.	Høler.
Schøler, L.	Jensen, L.
Simonson.	Jesperen.
Spandet.	Jugstrup.
Steen.	Johansen.
Timm.	

Nei.

Marckmann.	Boserup.
Pedersen, P.	Christensen, J.
Sidenius.	Fuglede.
Skau.	Grønborg.
Sørensen.	Hansen, L.
Wegener.	Hermansen.
With.	Jensen, Chr.

Fraværende med Orlov.

Neergaard.	Damgaard.
Pedersen, N.	Kampmann.
Ølgaard.	Hjerrild.
Andresen.	

Fraværende:

Linnemann.	Alberti.
Usting.	Bardenfleth.
Krieger.	Boisen.
Lyffe.	Broberg (Hjg.).
Olesen.	Gottlob.
Raben.	Grundtvig.
Rosenørn.	Hansen, C. A.
Rotwitt.	Hækkerup.
Schiøtt.	Jacobsen (Hjg.).
Spønneck.	Jag.
Stoßfleth.	Jørgensen.
Thomsen, D.	

Derefter fattes Indstillingspunktet under Nr. 2 under Forhandling.

Ordføreren: Nærværende Andragende, der er indkommet fra endeel Beboere af Frederiksberg Sogn, gaaer ud paa at faae den Høafgift, der hviler paa de frederiksbergske Jorder, forandret til en Pengeafgift. Baade Regjeringen og Øverne ere enige om, at en saadan Forandring bør foregaae, og jeg troer heller ikke, der her i Thinget er Nogen, der kunde ønske, at den nu bestaaende Tingenes Tilstand skulde vedblive. Uenigheden dreier sig kun om den Pritis, der skal sættes paa Afgiften; Regjeringen har meent, at den burde fastsættes til 9 sk. pr. Lpd., hvorimod de Øvende ansee denne Ansættelse for at være altfor høi, og at Ansættelsen rettest skete paa den Maade, at man tog en Gjennemsnitspris af de sidste 30 Aars Høpriser. Udvalget mener ogsaa, at det vilde være det Hensigtsmæssigste at lægge en saadan Gjennemsnitspris til Grund; men vi skulle dog mene, at Arrækten er sat for høit, og at der mulig burde tages de 2 Aar fra, i hvilke Høet har været høiest og lavest i Pritis; men vi troe, at der for en saadan Convertering muligviis kunde være praktiske Vanskeligheder, idet det kunde være vanskeligt at bestemme hvert Aars Høprisi. Hvad der har bevæget Regjeringen til at forlange 9 sk. pr. Lpd., eller ligger til Grund for dens Beregning i saa Henseende, er Udvalget ubekjendt; men vi ere overbeviste om, at Regjeringen, ved at tage Sagen under Overveielse, vil fastsætte Afgiften paa en billig Maade og dog saaledes, at Staten faaer den Indtægt, der svarer til den, den